

Líšnice

Kraj: Olomoucký

Správní obvod: Mohelnice

Nadmořská výška: 320 m n. m.

Počet obyvatel: 428

Adresa URL: www.obec-lisnice.cz

Okres: Šumperk

GPS souřadnice: 49.755840N, 16.875989E

První pís. zmínka: 1348 (677 let)

PSČ: 789 85

Historie obce Líšnice

První písemná zmínka o Líšnici se objevila v zemských deskách z roku 1348, jako majitel vsi je zapsán Boček z Kunštátu. Už z roku 1418 pocházejí zprávy o městském právu Líšnice. V té době byla majetkem Heralta z Kunštátu, strýčka a poručníka Jiřího z Poděbrad. Heralt je však v roce 1444 popraven a Jiří z Poděbrad se naopak stává poručníkem majetku jeho potomků. Celý kraj v roce 1468 doplatil na válku mezi Jiřím a uherským králem Matyášem Korvínem. Uherské vojsko tehdy koncem roku doslova zpusťovalo líšnické, vranovské i bouzovské panství. V roce 1545 získala obec „listinu o privilegiích“, která přesně určovala rozsah povinných robot. O sto let později byla Líšnice připojena ke statku panství Žadlovice.

Tou dobou musí vesnice odvádět mohelnické faře desátek ve výši jednadvaceti korců žita a ovsa. Roku 1684 vzniká obecní pečeť se lvem, nápis na ní zní: PECZET OBCE LESSEN(s)KE. Osada Paseky byla založena v roce 1750. 1758 táhl krajem skrz Loštice ke Konici generál Laudon, po něm se objevil generál Janus, který se se svým vojskem ohradil na stráních obce Vyšehoří. Pruským vojskem byla obsazena a vypleněna též Líšnice. Obec i se Žádlovicemi koupil Jan Křtitel Mitrovský z Mitrovic, pravděpodobně v roce 1817 byla postavena líšnická kaple. Takový byl alespoň letopočet vyvedený v omítce dnes již zbořené kapličky. Velká pohroma potkala Líšnici v roce 1846. Na Svatého ducha lehla poopelem po úmyslně založeném požáru skoro celá obec. Vyhořela i kaple, zvon se roztavil a zničen byl i hodinový stroj. Celkem tři týdny bydleli v roce 1866 v časech prusko - rakouské války po domech v Líšnici Prušáci, zatímco místní mladíci byli odváděni do armády. Nutno připomenout, že ubytovaní vojáci za všechno, co dostali, zaplatili. V roce 1890 byla v obci zřízena škola.

O pět let později založili místní muži Sbor dobrovolných hasičů. Prvním velitelem byl důlmistr grafitových dolů Karel Blaschczik, od firmy Smékal byla za 1200 zlatých zakoupena stříkačka. V posledním roce 19. století byla postavena nová školní budova, v jejímž sklepení bylo také místo pro hasičskou stříkačku. Za dalších 1200 zlatých byla v roce 1912 zbudována věž na sušení hadic. 20. století Od roku 1913 mohli líšničtí chodit a jezdit po nové okresní silnici z Líšnice do Loštic, vedla od křižovatky až k mostu u vápenky. Žádlovický hrabě Viktor Dubský z Třebomyslic umírá roku 1915. První žárovka se v Líšnici rozsvítila 1. října 1918, v obci bylo založeno elektrické družstvo. Za dva roky mohli lidé ochutnat také vlastní kořalku, když byla za účelem pálení slivovice ustanovena Společnost palírna (Brennereigenossenschaft).

Sčítání lidu z prvního prosince 1930 zjistilo, že v Líšnici žije 402 obyvatel, z toho bylo třináct Čechů. Značně si polepšili místní hasiči, kterým obec koupila motorovou stříkačku. Vyráběla ji firma Fritsch a přišla na 15.000 korun. Stříkačku poháněl dvoutaktní motor, na její převoz byl zakoupen automobil

Mercedes - Benz. V roce 1936 postavil v obci spolek válečných veteránů pomník padlým z I. světové války a 10. října 1938, o pět dva roky později, vstoupila do Líšnice německá armáda. Rok 1939 zahájil místní kronikář zápisem „Heil Hitler!“, vůdcem vesnické organizace NSDAP byl Johann Reif. V roce 1941 chodilo do líšnické školy 66 žáků, na jaře toho roku byl pro válečné účely zrekvírován zvon z kapličky. Odsun Němců začal rok po skončení II. světové války. Líšnici osídlili lidé ze severomoravských obcí a repatrianti z Volyně.

Jednotné zemědělské družstvo bylo založeno už v roce 1949 ovšem s nevalným úspěchem. Po pěti letech se rozpadlo a znovu bylo obnoveno až v roce 1958. V roce 1961 byl dostavěn nový kravín za 700.000 Kčs. Víceúčelový dům (národní výbor, kulturní dům a pohostinství) byl otevřen roku 1975. Od roku 1985 se Líšnice a Vyšehorky staly součástí města Mohelnice, suverenitu opět získaly v roce 1990 a od té doby vystupují opět jako dvojobec Líšnice - Vyšehorky se samostatnou právní subjektivitou. V roce 2000 byl slavnostně vysvěcen prapor obce. Vyšehorky Obec s původním českým názvem Vyšehoří se poprvé objevuje roku 1369, kdy nařídili bratři Bedřich a Smil z Kunštátu Lešanům, aby odevzdali každoročně k vyšehorskému kostelu čtyři hřivny, kterými začala kostel podporovat jejich matka Anna. V 16. století bylo Vyšehoří převážně české, ovšem po skočení třicetileté války zůstala vesnice pustá a postupně ji osídlovali němečtí obyvatelé. Z té doby také pochází název Allerheiligen. Roku 1896 došlo k administrativnímu spojení s Podolím a v roce 1949 bylo nařízeno nešťastné přejmenování na Vyšehorky s odůvodněním, že dochází k častým záměnám s obcí Vyšehoří u Bludova.

Dominantou Vyšehorek je kostel, který pochází ze 14. století. 8. června 1957 byl kostel zasažen bleskem a vyhořel. Počátkem sedmdesátých let byla dřevěná část kostela podle starých fotografií a vyobrazení obnovena. Administrativní spojení Vyšehorek s Líšnicí proběhlo v roce 1960.

